

පහක් වැටී තුළට විත් දුල්වනක් පහකක් සුද්දලෙන් කවියක්ව නුමේ සිතුවිලි සසුරෙන්

-වියත් පන්තිද-

වියත් කවියන් ලොව දකුණු හටත් පුද්ගලයා... සොන්ජරියා... විවිත් කවියන්ගේ කවි... රස විදින්නන්, කවිය කුසල කැසවන් වැනි වැඩසටහන්ගෙන් වෙනම පවත්වනු ලබන පහක්. වියත් පන්තිද වැඩ වැඩසටහන.

නුකලාව

සිසි අලකසක් හෝ දිවිමි දෙන පහක සෙවණැලි වැටී ඇත යොග තැනි තැන ම දෙර පැර ගිණෙහි රැකි පලයැවී තබා ය මිදුණේ වියන ලදී සැරැස් පැරදුරු. පෙර මා නිමවන වූ මුත් සුදු සැර අද කිසි බසක් නැත මම සැනසිලි මග කැවීමට හෝ සෙර දින තනි මා විය කළේ මග හිස පියකරු.

පහකේ රැකේ - කඳු පාහේ - අඳුරු බඩ නුදුටුවෙමි තම නිසි අලක ද මතුබත් සොයමි ඇති පිලිගැනී අඳුරු පුදසන පවා දැන් පැවතී කැවී

මලසර වැලඳු හැසි හෙමිහිට සවත් පෙර දින සොකක මග රැ ඇත ගුවන් මගෙ හැරවිනේ දුකකත් මග සටත් මග හිස සිසින පුදිලිකරව පවත්

කඳු තුරු මිමට බැස දුර සිට ඇද ඇද වැලඳු සිමි හැසි මා පුදුමාකාර කේ තුරු ලිය මිදුණේ වැලඳු නව පලු මිදේ

මල සර මගෙ දෙ සවන වැදු තබන වල දින රිකිත් හෙයි මල පත් පතල කල කන නිසා මා නිතරම ඇඳුණ පල කල දහම මීත් ඇදීහින හැසිය

වැටී කවු කුමට අලිගකු හට වෙසන මට මිඩ වතුරු ලක පරසකු සුචි සිට දැන් නැතත් සිතුවත් හුරු අඳුරු වට කැවීමත් මැදු හන රැස් කැවිදි

විමලරත්න කුමාරගම

ශීත සමය

නිරිත අග්නේ නැගී ඇතත් වීරසක වී සසල වෙමින් උණුසුම නැ පකුරවන්නේ ගිනල වා තල රැල්ලෙන් හිරිහසු පියපෙනවා ගත වට සට සට ගා වැලෙන කුහිර බිම පලයේ වැනිර සමින් මුතු ඇට සේ බැබළෙනවා

නෙත බරින වූ මිනි මඩලේ මල් පිපුණත් සතර අනේ මීමැයි කැල නැ එවටේ ගස් බදු ගත් කුරුළු රැන් ගිනල හිම රු දහනෙන් සමුලෙන ගොස් සැමට හොරෙන් මල් සුවඳක් විසිදී ගියත් සෙවනල කැල නැත එන්නත්

ඇත පෙනෙන කඳු වළල්ල කළ සළවෙත් ගත පොරවා නිදා වැටෙන අලස කමින් කුරුළුල් අතු ඉකිනින් කුරුළු ගින නැත ඇසෙන්නේ කවුළු පියනපත් වැසිලා ගෙමිදුල වට හොඳ වෙලාය නිතබ නිසල පාච බවයි පැනිලෙන්නේ නිත්තනපේ පරක් නෙරක් නැති අහසේ අඳුරු වලා කවු ගැහිලා බියකරු දසුනක් පෙන්වයි

සෙවනලෙනලතා රන්නායක ක්ලේටන්

පිලිකාව

වතුර මල සට ඉඳුක් සැලෙන හඳුකිත් සුඳුට සබිත් පෙණා බුබුළු ඇති ඇතිලි තුළු වලින් මම සොයන්නෙමි සොයන්නෙමි තුම සිටින දැයි කියා

මුණ ගැසුණො ගැනි හෙයින් හෙළමි සැරසුම් සුසුම් ඒ ගමුදු රුදුරු තුම හත් දෙහෙක් අතර දා ටි ලකට මුණ ගැසෙන අසරණිය සිල ගත්හෙ නෙතමනක් හැද්දි තුමෙ හදුවෙත් හැදිලා??

දේශ සීමා හැඩව වියස සීමා තැනිව ගැනෙණු වන අප සැමගේ රණ ගිසරු සොය සොයා අපට වන කරන්නට පෙළුනේනෙ ඇයි ද තුම නිතක් පපුවක් හැද්දි හපුරු පිලිකාව තට??

(අගෝස්තු 24 වනදා 0 යෙදෙන "ඩැකඩේ දිනය" මෙවන් පිළිකා මර්දනය කිරීම සඳහා කෙරෙන ජාත්‍යන්තර වැඩමුච්ච සැමරීම වස් ය.)

ලක්ෂ්මී කමලිකා ගුණරත්න

මහක සුවඳ

නිරිමල් විසේ සුර කුමරිය වූ සිහිනේ නොබිණු වදන් දහසක් රැදී යුග නයනේ සමීපයේ සියොලක ගිනි ලුළුනේ කාලයේ නැදිය අප වෙනුවෙන් නැත රැදුනේ

ගිනියම නිවා වැසිදිය නැලෙනා සේම වැසිදිය උරා බිමමල් පියෙනා සේම දෙකියේ ලිදේ උල්පන උන්නා සේම උතුරා ගලයි සෙනෙහේ ගඟ පෙර සේම

මොරගොඩා මලියසේන කැන්තරා නුවර

සංස්කරණය තුණරි ප්‍රියංගිකා

සෝමව 322 වනා 222 අති සාහසිකව කුම බිණුන් අහර කැවී වූම බිණුන් කම සැනැ කැවීහිත් වෙනත් වූම බිණුන් කම බිනවත් කම වෙනා හොර බිනවෙනා කුම හොමලා

කිතුනිලි

හිසැසල නෙතු මගේ සැසල කරවත් හැකි ඒ එකම දසුන මගේ රූව පමණමය පිවිතය පුරාවට ලොව ඉන්නට සෙවෙනසින් සපර නොකල හමුදු ලබාදිව මට අහිමි මග නෙතු අහට පමණක් ආදරෙයි මම හැමලකම

නෙත නොදුටුවත් නුමේ රූව එක වනාවත් හැඩ නොආදුටුවත් සවත් මොහොතකට ලබාදිව මේ කරමි මම නුමේ මහක සුවඳටම පමණක් ගෙවී ගිය සත් වසර පුරාවට

යොවනය අහියය දහ කරන සිතුවී කැල සිර කල මම සිත පහලෙහි තබා මගේත් මොහොතකට හේ ඉඳිමි නොයන්නට නුමේ සුවඳ පොදු පමණක් මගේ සිහිනේ හොවත්

යොවනය විසපත් වෙවී හෙට දින එනෙත් මම මග බලා ගිඳිමි සිඳිදු සිඳිදා මගේ හොවන මබ ගමින් නුමේ නොආදුටුවත් නුමට පමණක්ම ආදරය කල බැවින්..

දිලානි විජේගුණරත්න ලන්ඩන්

සන්නස පහක් වැටෙහි අරමුණ කවියට, කලාවට දැදි පරපුරක් බිහි කිරීම සඳහා හැකි උපරිම දායකත්වය ලබා දීමයි. උපරිමයෙන් කවි පිටුව පුරවන්නන් ද මෙහිසය. නතරවින් සද එකතු කර, කවියක් සේ කළ සිතැති ඉඳිවෙන් සරන කවෙරකට වුවද සන්නසසහි ඉඩ සැදෙනුයේ හිත මතු දිනසෙක දක්වා, සහසත් කවියෙකු වන දැයිම උදෙසාය. පහක් වැටු හබගේම පන්නන් ද එහිසය.

බණි බිඳිමාණ මෙම ලිපියටා වීරිනහ. Sannasa Pahan Weta 61 Nattle Drive Hallam Vic 3803 Australia Email: sannasaneews@gmail.com

සියාභන තටු සොයමි

සොත් මේ පිදුනත් ගිත ලාම සිටි මිලුව අහන් මේ සිර මුණක් නියම පවතිිය වෙත්ව සැලු මේ ගිනකුණක් ගිය සැලක ලේකයට බියත් මේ පරමුණේ සුසුම් මේ අමුණන්නට

මිනි බරණා එත් සේල ගෙත් දැවටේ සොදින් සත් මනල සුඵ යනන සැදී ඇත මා හමින් අත රැඳෙන මිව්වට හට සොයනා කුමක් මේ පියලන පුදුසුකක් පහන්න ද හබයි සෙයින් සැ සිඳිල ගලන්නට සැ පියෙන අහස හත මේ සුඵද රැඳෙන්නට මේ පියලන උයන් හත නෙත් කලුළු දරන්නට හබන නෙත් කවුළු හත සිත් මගේ පියනන්නට සොදුරු සොනසසක් හත

මොහික සුසුම් ඇත ගිය සැලක කවුළු දොර නොනෙණු ඇතිනෙක මෙන සුවඳක වැඩිව රඳා නෙත සිටින්නට රහල් බැම හෙතෙහි වර පියාභන තටු සොයමි ඇතරන තුරු විමන් දොර වන්නා සෙවනෙවිරන්ත හබිඳිනෙත

සම්බුදු මගිම

කියන කියන බණ හෙළන හෙළන නෙතු තබන තබන පා සමිඳුන් මාගත්

දැවෙන තැවෙන නිසි සසර වසන සහ ගිහන නිවන දිය බදුනක් වාගත්

සිහන සිහන සිහ කුලෙණු පිරුණු සිහ රජුරු, ලොවට දිව මසුටක් වාගත්

දෙසුණු දහම කද අඳිදු අඳුරු බිද කිරණ විදානල පහනක් වාගත්

ප්‍රේමා කුමාරගුරු

අහස අවිචා

පින් කරලා ඇති ගිණට මගේ මව් මබ මේවා මේ කඳුව කර ගිණටා සිංරන් නෙල් පෙති හෙමුණා

කුසපුරා ඇති ගිණත් ගිස් කරන් අවි ගිණටා ගිණත් කුස පිරිණා රැය පුරා හිඳි වරලා

පියාගේ මුණ කන්ද මනක් මුණ හැමලොක සිතයි නුම හවුළුවා තුරුත් කර අප සැවමාමා

සිංරන් දිය වෙත් කරලා සෙවෙන මව්දත් දන්නා ගිණ් පුරා හැමලොක මගේ රූව කුණ සුවඳ

ගිවත් යන්න පෙරෙහි පුරුමු සැසැරු වනාතරක සොයර් මුදුන් අප අමිමා ගිවත් දිනන අත්මකක

පුජ්ජිතා ගමගේ රොක්සිබීරන් පාර්ක්